

Sygn. akt II AKa 236/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA - Zbigniew Kapiński

Sędziowie SA - Ewa Jethon (spr.)

SO (del.) - Dorota Radlińska

Protokolant Adriana Hyjek

przy udziale Prokuratora Jacka Pergałowskiego

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2020 r.

sprawy:

1. *P. R. (1) urodz. (...) w W., syna M. i M.;*

2. *P. R. (2) urodz. (...) w W., syna M. i M.;*

Oskarżonych z art.280 §2 k.k. i ad. 1 - w zw. z art.64§1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie

z dnia 30 stycznia 2020 r. sygn. akt V K 176/19

I. *utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;*

II. *zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. M. (3) i adwokata W. W. - Kancelarie Adwokackie w W. kwoty po 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23% VAT z tytułu wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonych wykonywaną przez Sądem Apelacyjnym;*

III. *Zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze wydatkami obciążając Skarb Państwa.*

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 236/20

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1 **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie o sygn. akt V K 176/19

1.2 **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońcy oskarżonych P. R. (2) i P. R. (1)

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<i>1.3.2. Podniesione zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>	
--	--

Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.

<p><u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u></p>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzuty	
	<p><u>Zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego P. R. (2):</u></p> <p>A) mający wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę wyroku, polegający na ustaleniu, iż oskarżony P. R. (2) w dniu 17 maja 2019 r. w M. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. R. (1), grożąc w sposób dorozumiany natychmiastowym użyciem przemocy i używając przemocy wobec T. C. oraz posługując się niebezpiecznym narzędziem w postaci noża dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 600 zł na szkodę w/w pokrzywdzonego, podczas gdy z prawidłowo ustalonego stanu faktycznego wynika, że oskarżony P. R. (2) co prawda wziął 600 zł od</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>

T. C., ale z zamiarem oddania tych pieniędzy i pokrzywdzony zamierzał mu pieniądze pożyczyć, jedyną kwestią sporną była wysokość tej pożyczki;

A) mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 7 KPK w zw. a art. 2 § 1 pkt 1 KPK w zw. z art. 2 § 2 KPK w zw. z art. 4 KPK polegającą na dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego poprzez nieobiektywne uznanie, iż niespójne i niewiarygodne zeznania pokrzywdzonego są wystarczającym dowodem winy oskarżonego, podczas gdy nie stanowią one dowodu pełnowartościowego, gdyż te złożone bezpośrednio po zdarzeniu są całkowicie odmienne od tych złożonych w postępowaniu sądowym i tej rozbieżności nie można wyjaśnić upływem czasu;

B) mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 192 § 2 KPK polegającą na nieprzesłuchaniu świadka T. C. z udziałem biegłego lekarza lub biegłego psychologa, kiedy istniały wątpliwości co do stanu psychicznego pokrzywdzonego, jego zdolności postrzegania lub odtwarzania przez niego postrzeżeń.

Zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego P. R. (1):

1) mający wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania, tj. art. 4, 5 § 2 oraz 7 k.p.k. poprzez dowolną i jednostronnie niekorzystną dla oskarżonego

	<p>ocenę materiału dowodowego, a nadto obrazę art. 424 § 2 k.p.k. poprzez - poza ogólnikami dotyczącymi przyjęcia działania w warunkach recydywy - pominięcie w uzasadnieniu wyroku omówienia rozstrzygnięcia co do kary wymierzonej oskarżonemu P. R. (1);</p> <p>2) mający wpływ na treść wyroku błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, a polegający na błędnym ustaleniu, że oskarżony dopuścił się zarzuczonego i przypisanego mu czynu, podczas gdy brak w tym zakresie pełnowartościowych dowodów, a przynajmniej występują poważne, nie dające się usunąć wątpliwości;</p> <p>3) rażąca niewspółmierność (surowość) wymierzonej oskarżonemu kary.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutów odnoszących się do oceny materiału dowodowego wynika stąd, że Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy przeprowadził dowody, jak też je ocenił, nie uchybiając w tej mierze normie art. 7 k.p.k.</p> <p>(zarzut 1 apelacji obrońcy oskarżonego P. R. (1);</p> <p>zarzut B obrońcy oskarżonego P. R. (2))</p> <p>W szczególności nie zasługuje na uwzględnienie argumentacja obrońców odnosząca się do wiarygodności zeznań pokrzywdzonego T. C., mająca na celu podważenie oceny Sądu Okręgowego. Uzasadniając uznanie wiarygodności pokrzywdzonego, słusznie Sąd meriti wskazał na</p>		

jednoznaczność jego wypowiedzi, co do wszystkich kolejno następujących elementów zdarzenia, jak fakt zatelefonowania do niego P. R. (2), który poprosił go o pożyczkę 50 zł, spotkanie obu znanych mu braci P. i P. R. (1) w jego miejscu zamieszkania - w M., przekazanie P. R. (2) 50 zł., okoliczności samego czynu, gdzie P. R. (1) złapał go obejmując i przytrzymując w pasie, uniemożliwiając poruszanie się, jeden ze sprawców groził mu nożem wymachując w jego kierunku i przystawiał do ciała, zaś P. R. (2) groził mu pobiciem i przeszukał kieszenie, wyjął i zabrał pieniądze w kwocie 600 zł.

Sąd Okręgowy dostrzegł, że pokrzywdzony niezmiennie określał w kolejnych depozycjach podział ról obu sprawców przestępstwa, a jedynie na rozprawie początkowo wskazał na P. R. (1), jako trzymającego nóż, co wkrótce skorygował stwierdzając, że się pomylił, stwierdzając: „P. R. (1) trzymał mnie tylko” (k.33), potwierdzając także co do tego elementu zeznania złożone w toku śledztwa w dniu zdarzenia.

Nie uchybił więc zasadom logiki i doświadczenia Sąd meriti, tłumacząc pomyłkę pokrzywdzonego upływem czasu. Rozprawa wszak odbyła się w dniu 13 grudnia 2019 r., czyli półtora roku od zdarzenia i złożenia poprzednich zeznań. Dodać też trzeba, że skoro świadek kategorycznie określał rolę P. R. (1), jako tego, który przytrzymywał go a Sąd ustalił, że właśnie to działanie uniemożliwiło pokrzywdzonemu poruszanie się, to także w kategoriach logiki naturalnym jest, że nożem posługiwała się druga z osób, której rola polegała na straszaniu i

przeszukiwaniu kieszeni. Jak zeznał pokrzywdzony w toku śledztwa; „P. mówił, że jak coś się będę szarpał to mi wje... w szczękę, po czym kierując cały czas tym nożem w moją stronę a drugą zaczął mnie przeszukiwać i z kieszeni spodni wyjął 600 zł.” k.2. Na rozprawie zeznał : „to P. mnie trzymał, bo zapomniałem, jak to wyglądało. Potwierdzam, że to P. R. (1) mnie złapał. P. grzebał mi po kieszeniach, wyjął portfel, wziął pieniądze i uciekli razem. P. miał nóż” (k.633). „P. R. (3) trzymał mi nóż przy zebach i grzebał po kieszeniach” k.636

W kontekście powyższych rozważań nie znajduje uzasadnienia twierdzenie obrońcy oskarżonego P. R. (1), że pokrzywdzony pomylił braci R., mimo, że wyraźnie różnią się wzrostem (str. 3 apelacji). Z zeznań pokrzywdzonego wynika, że w żadnym z zeznań nie twierdził, że oskarżonych pomylił, skoro, jak ustalono, znał. Przy tym P. R. (2) znał bardzo dobrze, gdyż wcześniej razem pracowali a to P. R. (2) przed zdarzeniem zadzwonił do niego, na jego telefon, aby ten pożyczył mu pieniądze a pokrzywdzony się zgodził spotkać. Składając zeznania po raz pierwszy, już obu dokładnie określał, w tym P. R. (2), jako swojego znajomego a P. R. (1), jako jego brata, którego wcześniej poznał a na rozprawie określał, jako „ten Mały”, co jasno wskazuje, że wyraźnie widział różnicę we wzroście braci. Pomyłka, którą wyjaśnił już na rozprawie pokrzywdzony i do której w sposób wyczerpujący odniósł się Sąd, dotyczyła tego, że nie pamiętał na początku przesłuchania przed Sądem, który z braci posługiwał się nożem a co później w sposób

jednoznaczny wytłumaczył i co wyjaśnił Sąd meriti.

Nadto Sąd I instancji na poparcie wiarygodności zeznań pokrzywdzonego przytoczył także inne dowody. Wynikający z nich fakt wcześniejszego kontaktu telefonicznego P. R. (2) z T. C., by ten pożyczył mu 50 zł, potwierdził, sam oskarżony, jak i protokół oględzin telefonu. Także fakt przyjazdu obu oskarżonych do miejsca zamieszkania pokrzywdzonego w M. i ich obecność na miejscu zdarzenia, potwierdzał od początku P. R. (2).

Fakt dokonania rozboju mówiąc, że go „okradli i pobili, czy chcieli pobić”, ...jeden z nich to P., który pracował z nim na budowie (k.28), T. C. zrelacjonował po zdarzeniu swojemu gospodarzowi K. S., z którym udał się w poszukiwanie. Świadek ten stwierdził, że pokrzywdzony zwrócił się do niego „żebyśmy jechali na P., bo mu „zabrali 600 zł”. Najpierw pojechali na przystanek (gdzie nikogo nie znaleźli) po czym zawiózł go na Komisariat Policji.

Nie ma więc racji obrońca oskarżonego P. R. (2), że zeznania K. S. przeczą wersji podanej przez pokrzywdzonego w toku pierwszego przesłuchania. Zaznaczyć trzeba, że pokrzywdzony spotkał go ok. 15 minut po zdarzeniu i przedstawił istotę zdarzenia, co obrazują przytoczone fragmenty jego zeznań.

Słusznie też Sąd Okręgowy odmówił wiary twierdzeniom obu oskarżonych, co do przebiegu zajścia, trafnie wskazując nie tylko odmienności od wersji pokrzywdzonego, ale sprzeczność wersji oskarżonych, co do wskazanego przez P. R. (2) faktu znajomości jego brata z

pokrzywdzonym, której P. R. (1) zaprzeczył, ale także wewnętrznych sprzeczności w wyjaśnieniach P. R. (2) (str. 6-7 uzasadnienia).

W kontekście dokonanych ustaleń nie ma znaczenia, w którym dokładnie miejscu obszaru zbiegających ulic (...) ze S. czy L., miały miejsce poszczególne etapy zajścia, skoro ani pokrzywdzony, ani oskarżony P. R. (2) nie kwestionują, że było to w okolicy miejsca zamieszkania pokrzywdzonego w M.. T. C. zeznał, że kiedy przyjechał do M. wysiadł na przystanku na rogu ulic (...) i szedł w kierunku ulicy (...), przy której mieszkał (także przecinającej ul. (...)).

Nie znajduje więc żadnego uzasadnienia twierdzenie obrońcy oskarżonego P. R. (2), że pokrzywdzony nie był w stanie określić miejsca zdarzenia. Tym bardziej niezasadny jest wywiedziony z tego wniosek obrońcy, że wobec tego do czynu w ogóle nie doszło.

Zarzut C) obrońcy oskarżonego P. R. (2).

W świetle powyżej przedstawionej analizy dowodów, w tym przede wszystkim pokrzywdzonego T. C., nie jest zasadny zarzut odmowy jego ponownego przesłuchania z udziałem biegłych lekarza, czy psychologa.

Art.192§2 k.p.k., którego obrazę zarzuca skarżący, nie ma charakteru przepisu bezwzględnie obowiązującego, a jedynie ma charakter fakultatywny i w związku z tym sąd może (a więc nie musi) skorzystać z udziału biegłego lekarza lub biegłego psychologa w razie powzięcia wątpliwości, co do stanu psychicznego świadka, jego stanu

rozwoju umysłowego, zdolności postrzegania lub odtwarzania przez niego spostrzeżeń" (wyrok SN z 3.03.1997 r., II KKN 177/96, Prok. i Pr.-wkl. 1997/78, poz. 10).

Sąd Okręgowy natomiast w ogóle nie powziął wątpliwości co do stanu psychicznego świadka, jego stanu rozwoju umysłowego, zdolności postrzegania lub odtwarzania przez niego spostrzeżeń, a nawet zgłoszony w tym zakresie przez obrońcę wniosek, jako bezzasadny, oddalił. Dwuzdaniowa argumentacja zarzutu obrońcy także nie może być zasadna. Ocena dowodów przeczy możliwości uznania zeznań T. C. za takie, o których, skarżący bezzasadnie twierdzi, że zeznawał „podając cały czas odmiennie okoliczności zdarzenia”. Jedyłą okolicznością wymagającą wyjaśnienia i jednoznacznie wytłumaczoną zarówno przez pokrzywdzonego, jak i wyjaśnioną przez Sąd, była kwestia wskazania już na rozprawie, jako osoby posługującej się w czasie czynu nożem P. R. (1). Wyjaśnienie tej kwestii wyklucza tezę apelującego.

Tym samym brak było podstaw, aby w oparciu o tę okoliczność kwestionować cechy umysłowości świadka, jego stan psychiczny, jego stan rozwoju umysłowego, czy zdolność postrzegania lub odtwarzania przez niego spostrzeżeń.

Nie znajduje także uzasadnienia, ani oparcia w dowodach użyty w sposób instrumentalny argument, że pokrzywdzony przyznał się do zażywania substancji psychoaktywnych. Faktycznie bowiem pokrzywdzony przyznał, że raz wziął substancję psychoaktywną

(k.637). Właściwie więc została oceniona przez Sąd i ta okoliczność.

Zarzuty:

(zarzut 2 apelacji obrońcy oskarżonego P. R. (1);

zarzut A) obrońcy oskarżonego P. R. (2)).

Prawidłowo dokonana przez Sąd meriti ocena dowodów skutkowała także prawidłowymi faktycznymi, co czyni bezzasadnymi zarzuty błędu w ustaleniach, podniesione nieskutecznie przez obrońców obu oskarżonych. Na akceptację w tym względzie zasługuje także wywód Sądu meriti dotyczący istoty współsprawstwa oskarżonych (str. 7-8uzasadnienia).

Zarzut 3 apelacji obrońcy oskarżonego P. R. (1).

Wymierzone w następstwie prawidłowej oceny dowodów, ustaleń faktycznych i oceny prawnej czynu oskarżonych, kary są adekwatne zarówno do wagi czynu, jego społecznej szkodliwości, stopnia winy i warunków osobistych obu sprawców, karanych uprzednio za różne przestępstwa.

Wymierzenie kar: poniżej jednej trzeciej górnej granicy sankcji – 4 lat, w stosunku do oskarżonego P. R. (2) i równej – 5 lat, jednej trzeciej górnej granicy sankcji, wobec P. R. (1), nie stanowi kar rażąco niewspółmiernie surowych. Uprzednia karalność obu sprawców słusznie została wyeksponowana wśród okoliczności obciążających, która w przypadku P. R. (1) przyjęła postać kwalifikowanej uprzedniej karalności – recydywy określonej w art.64§1 k.k. Nie ma także racji obrońca zarzucając niedostateczne wyjaśnienie motywów kary, czemu

przeczy treść uzasadnienia wyroku str. 9-11, którą Sąd odwoławczy podziela. Wśród nich Sąd wskazał na wykorzystanie znajomości z ofiarą i cechującej go pewnej naiwności.

Trafnie też wskazał Sąd na funkcję kary zapobieżenia powrotowi na drogę przestępstwa (k.10). Drogę tę wyznaczają skazania za przestępstwa wymienione w kartach karnych oskarżonych a w przypadku mandanta skarżącego także przestępstwo skutkujące działaniem w warunkach art.64§1 k.k., za które został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2013 r. (k.199-200), którego lektura dodatkowo wyjaśnia zasadność wymienionej funkcji kary.

Słusznie więc fakt działania jednego z oskarżonych w warunkach recydywy skutkowało zróżnicowaniem wymierzonych kar.

Wnioski

Wniosek obrońcy P. R. (2)

- o uchylenie zaskarżonego wyroku w punktach: I, II i III i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Wnioski obrońcy oskarżonego P. R. (1)

1/ o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego P. R. (1) od popełnienia zarzuczonego mu i przypisanego w wyroku czynu

ewentualnie:

2/ o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu Warszawa-

zasadny

częściowo zasadny

niezasadne

Praga w Warszawie do ponownego rozpoznania zaś w sytuacji, gdyby Sąd Apelacyjny wniosków tych nie uwzględnił: 3/ zdecydowane złagodzenie wymierzonej oskarżonemu kary.	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.	
Wobec bezzasadności zarzutów apelacji obrońców obu oskarżonych.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.3 <u>1</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Wyrok w całości utrzymany w mocy.</u>	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy.	
Wobec uznania niezasadności podniesionych zarzutów, jak też wobec braku stwierdzenia okoliczności, które należałoby uwzględnić z urzędu.	

<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.3.1 1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany.	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>	
	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.	
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.	
	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.	
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.	

5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku</u>		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
P. R. (1)	2	IV. zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. M. (3) i adwokata W. W. - Kancelarie Adwokackie w W. kwoty po 738 złotych, w tym 23% VAT z tytułu wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonych wykonywaną przez Sędem Apelacyjnym na podstawie § 17 ust 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. V. Zwolniono oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając Skarb Państwa, na podstawie art. 624 k.p.k., w uwagi na brak majątku i możliwość
P. R. (2)	3	

zarobkowania wobec odbywania
orzeczonych kar.

7. **PODPIS**

Ewa Jethon Zbigniew Kapiński Dorota Radlińska

<u>1.3</u> <u>Granice</u> <u>zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego P. R. (2)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja			
<u>1.3.1</u> <u>Kierunek i zakres</u> <u>zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2</u> <u>Podniesione</u> <u>zarzuty</u>			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
#	uchylenie	#	zmiana

<u>1.3 Granice zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 2			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego P. R. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja			
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------